

Otaslavice

Kraj: Olomoucký

Správní obvod: Prostějov

Nadmořská výška: 250 m n. m.

Počet obyvatel: 1 293

Adresa URL: www.otaslavice.cz

Okres: Prostějov

GPS souřadnice: 49.388328N, 17.071080E

První pís. zmínka: 1278 (743 let)

PSČ: 798 06

Historie obce Otaslavice

Nejstarší osídlení dokládá řada nalezišť paleolitických a neolitických nástrojů, ozdob či keramiky kultury volutové, lužické, únětické, keltské a pozdější slovanské. Trvalé osídlení a jméno obce je vysvětlováno pověstí o založení hradu olomouckým knížetem Otou Černým po jeho vítězství nad polským vojskem r. 1107 ("Otova sláva"). První listinná zpráva je však až z r. 1278. V průběhu staletí zde vyrostly dva hrady, ty však byly středověkými válečnými nájezdy a obléháním zcela zničeny. Držitelé panství a obce se střídali až do r. 1918 (mj. rod Žalkovských, Pernštejnové, Schratzenbachové, Kálnokyové). Před 2. sv. válkou byla obživa v obou vesnicích závislá především na práci domácích krejčích, kteří pracovali pro prostějovské konfekcionáře (asi 70%). Druhá část obyvatel se věnovala zemědělství. Malá část obyvatel sbírala léčivé rostliny, pletla koše a vyráběla "metly". Tloukl se štěrka a opravovaly cesty. V r. 1936 se stavěla silnice mezi Otaslavicemi a Myslejovicemi. Horní a Dolní Otaslavice žily spolu jako dvě obce a byly na sobě závislé. V Dolních Otaslavicích byl poštovní úřad, dva mlýny, pila, cihelna, 11 smíšených obchodů, záložna, 4 hostince a v Horních Otaslavicích fara, kostel a škola, 3 smíšené obchody, dvoje kramářství, 2 hostince, kovářství, záložna a mlýn. Pošta byla dopravována autobusem do Nezamyslic - zprostředkovatel Adolf Oulehla. V Horních Otaslavicích pak autodopravce Stanislav Hruban. Sloučení obou obcí se uskutečnilo až v r. 1950. V té době se také začal budovat vodovod v části zvané "Sýpky" a byla provedena přístavba k základní devítileté škole. Památky, pozoruhodnosti, stavby První písemná zmínka o Otaslavicích je z roku 1278, kdy na kupní listině olomouckého biskupa Dětřicha jsou jmenováni Mikuláš a Vilém z Otaslavic jako svědci. A tito jistě měli svůj hrad nad vesnicí na vyvýšeném skalním úzkém ostrohu obtékaném Drahanským potokem - Otaslávkou, na dnešní části bývalých Horních Otaslavic zvaných Sýpky (pod domem č. 138 je dosud zachovaná část velkého klenutého hradního sklepa se sloupem uprostřed). Trvalé osídlení a jméno obce je vysvětlováno pověstí o založení hradu olomouckým knížetem Otou Černým po jeho vítězství nad polským vojskem r. 1107 ("Otova sláva"). První listinná zpráva je však až z r. 1278. V průběhu staletí zde vyrostly dva hrady, ty však byly středověkými válečnými nájezdy a obléháním zcela zničeny. Držitelé panství a obce se střídali až do r. 1918 (mj. rod Žalkovských, Pernštejnové, Schratzenbachové, Kálnokyové). Před 2. sv. válkou byla obživa v obou vesnicích závislá především na práci domácích krejčích, kteří pracovali pro prostějovské konfekcionáře (asi 70%). Druhá část obyvatel se věnovala zemědělství. Malá část obyvatel sbírala léčivé rostliny, pletla koše a vyráběla "metly". Tloukl se štěrka a opravovaly cesty. V r. 1936 se stavěla silnice mezi Otaslavicemi a Myslejovicemi. Horní a Dolní Otaslavice žily spolu jako dvě obce a byly na sobě závislé. V Dolních Otaslavicích byl poštovní úřad,

dva mlýny, pila, cihelna, 11 smíšených obchodů, záložna, 4 hostince a v Horních Otaslavicích fara, kostel a škola, 3 smíšené obchody, dvoje kramářství, 2 hostince, kovářství, záložna a mlýn. Pošta byla dopravována autobusem do Nezamyslic - zprostředkovatel Adolf Oulehla. V Horních Otaslavicích pak autodopravce Stanislav Hruban. Sloučení obou obcí se uskutečnilo až v r. 1950. V té době se také začal budovat vodovod v části zvané "Sýpky" a byla provedena přístavba k základní devítileté škole. Památky, pozoruhodnosti, stavby

